

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 347/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W pierwszej kolejności wskazać należy, że z uwagi na złożenie przez M. M. wniosku o uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 387 kpk, Sąd na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć (tj. do części 3-8 formularza).</p> <p>W myśl art. 387 § 2 kpk, Sąd może uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwia się temu prokurator, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczone o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku. Bezsprzecznie warunki te zostały</p>			

spełnione w niniejszej sprawie.

Analiza i ocena całego zgromadzonego materiału dowodowego daje pełne podstawy do przyjęcia, że oskarżony M. M. swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 171 § 1 kk w zb. z art. 263 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zgodnie z art. 171 § 1 kk, kto, bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom, wyrabia, przetwarza, gromadzi, posiada, posługuje się lub handluje substancją lub przyrządem wybuchowym, materiałem radioaktywnym, urządzeniem emitującym promienie jonizujące lub innym przedmiotem lub substancją, która może spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Przedmiotem ochrony jest bezpieczeństwo powszechne (M. Bojarski, w: M. Bojarski (red.), Prawo karne materialne, 2010, s. 482; M. Kulik, w: Mozgawa, Kodeks karny, 2017, s. 513; J. Piórkowska-Flieger, w: Bojarski, Kodeks karny, 2006, s. 303), co związane jest z potencjalnym niebezpieczeństwem, jakie

tkwi w materiałach lub przyrządach wybuchowych, materiałach radioaktywnych, urządzeniach emitujących promienie jonizujące lub innych niebezpiecznych substancjach.

Przedmiotem ochrony jest także życie i zdrowie oraz mienie (dodatkowy przedmiot ochrony).

Gromadzenie to zbieranie większej ilości przedmiotów. Ten, kto gromadzi rzeczy, jednocześnie je posiada; różnica między gromadzeniem a posiadaniem jest ilościowa – gromadzenie oznacza zbieranie większej ilości przedmiotów (J. B., L. H., M. S., Ustawy karne PRL, s. 20).

Posiadanie oznacza każde, choćby krótkotrwałe, faktyczne władztwo nad rzeczą, przechowanie zaś – takie działanie, które polega na uchronieniu rzeczy przed zepsuciem, zniszczeniem, zaginięciem lub pogorszeniem dotychczasowego jej stanu, i to przez pewien okres, a więc przetrzymywanie rzeczy na przyszłość (uchw. SN z 15.2.1984 r., VI KZP 50/83, OSNKW 1984, Nr 7–8, poz. 73). Nie ma znaczenia czas, w którym sprawca nim dysponuje (wyr. SA w Szczecinie z 17.11.2011 r., II AKa 147/11, KZS 2012, Nr

9, poz. 58; wyr. SA w Warszawie z 25.11.2013 r., II AKa 369/13, L.; A. P., Posiadanie jako znamię czynu zabronionego, s. 67.

Zgodnie z art. 263 § 2 kk, kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Rodzajowym przedmiotem ochrony jest porządek publiczny i bezpieczeństwo obywateli; bezpośrednim przedmiotem zaś system reglamentacji broni palnej i amunicji określony ustawowo.

Posiadanie, będące czynnością sprawczą z § 2, w prawie karnym jest pojęciem szerszym od cywilnoprawnego pojęcia posiadania. Jest nim każde władanie rzeczami, jeśli tylko towarzyszy sprawcy taki zamiar, nawet bez chęci zatrzymania tych rzeczy na własność (por. wyr. SN z 13.8.1993 r., WR 107/93, OSNKW 1993, Nr 11–12, poz. 74; D. W., Pojęcie "posiadania", s. 7 i n.).

Przestępstwa te mogą być popełnione wyłącznie umyślnie, z tym że zarówno w formie zamiaru bezpośredniego (*dolus directus*), jak i ewentualnego (*dolus eventualis*).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, a jego wyjaśnienia w pełni korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. W toku postępowania ustalono, że oskarżony od wielu lat interesuje się militariami i je kolekcjonuje. Oskarżony w 2015 rok wszedł w posiadanie wykrywacza metali przy pomocy którego wyszukiwał militaria w lasach nie tylko w rejonie swojego miejsca zamieszkania, ale również w rejonie (...), w tym w okolicach miejscowości D.. Ustalono, że M. M. w okresie od czerwca 2015 roku do 21 sierpnia 2019 r wszedł w posiadanie: 300 gram prochu strzelniczego, lufy z komorą naboją oraz komorą zamkową karabinu (...) pistoletu marki SM (...), lufy z komorą naboją i komorą zamkową karabinu(...)pistoletu gazowego marki R., pistoletu gazowego R. C., pistoletu gazowego marki S. (...) o numerze (...), pistoletu sygnałowego marki W. o numerze (...), lufy z komorami naboją o numerze (...), naboją kalibru (...) p., 519 sztuk amunicji (...) różnego kalibru, 266 pocisków (...) różnego kalibru, 10 granatów ręcznych, 1 głowicy t. (...),

1 granatu (...), 1 (...)(...), 3 (...), 1 m. (...), 541 sztuk z. (...) i dog.. Znalezione przedmioty gromadził w garażu przy Zespole Szkół we W., garażach przy osiedlu mieszkalnym oraz altanie działkowej we W.. Stan ujawnionej amunicji artyleryjskiej wskazywał na poddawaniu jej rozdzieleniu, wytapianiu i wypalaniu materiałów wybuchowych oraz środków zapalających. W dole po ziemiance w miejscowości D. przechowywał zaś p. (...). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosków opinii biegłego sądowego z zakresu bronioznawstwa broni i amunicji, opinii z przeprowadzonych badań z zakresu badań chemicznych nie budzi wątpliwości, że M. M. broń palną i amunicję, a także substancje wybuchowe i przyrządy wybuchowe posiadał bez wymaganych prawem zezwoleń.

W wypadku stwierdzenia, że sprawca wyrabiał, przetwarzał, gromadził, posiadał, posługiwał się lub handlował przedmiotami wymienionymi przed spójnikiem "lub" użytym w treści art. 171 § 1 k.k., to ustalenie możliwości sprowadzenia "niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach" nie jest konieczne.

Ustawodawca przyjął bowiem domniemanie, że przedmioty te są zawsze niebezpieczne z natury rzeczy, i w związku z tym nie uzależnił penalizacji zachowania sprawcy od tego, w jakich ilościach określoną substancję lub przyrząd sprawca wyrabiał, przetwarzał, gromadził, posiadał, posługiwał się lub nią handlował. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2004 r., III KK 97/04, LEX nr 141194)

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, że oskarżony M. M. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział, że do posiadania w/w przedmiotów konieczne jest uzyskanie zezwoleń. Z wyjaśnień oskarżonego wynika bowiem, że wcześniej miał do czynienia z bronią, interesował się militariami.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem M. M. można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanego przez niego występku.

3.2. Podstawa prawna

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. M.	1		<p>- w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów</p> <p>- zarówno przestępstwo z art. 171 § 1 kk, jak i z art. 263 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8;</p> <p>- wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk</p> <p>- wydając rozstrzygnięcie w przedmiocie kary Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego właściwie jest orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności, bowiem kara łagodniejszego rodzaju nie spełni celów przed nią stawianych. Orzeczenie kary pozbawienia wolności jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było</p>

zastosować, w ocenie Sądu orzeczona kara 1 roku pozbawienia wolności spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego.

- orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do popełnionego czynu, uświadomi oskarżonemu jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego.

- w ocenie Sądu wysokość wymierzonej kary jest zasadna i adekwatna do całokształtu okoliczności ujawnionych w sprawie i odpowiada wymogom prewencji ogólnej, spełniając potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.

- oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez M. M. jest wysoki.

			<p>Sąd wziął pod uwagę charakter naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest bezpieczeństwo powszechne, a także życie człowieka i mienie. Bez wątplenia istotne znaczenie w niniejszej sprawie ma także ilość, rodzaj posiadanych i gromadzonych substancji wybuchowych i przyrządów wybuchowych oraz posiadanej broni palnej i amunicji, jak również miejsce, w którym oskarżony posiadał i gromadził opisane wyżej przedmioty, jak również długotrwałość zachowań oskarżonego, jak również motywacja jego działania.</p> <p>- Sąd jako okoliczność łagodzącą potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego,</p> <p>- Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności obciążających</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. M.	2 3 4		- na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie

od dnia 21 sierpnia 2019 roku godz. 12.00, do dnia 14 stycznia 2020 roku godz. 13:00 przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

- oskarżony był tymczasowo aresztowany do sprawy, dlatego okres ten należało zaliczyć na poczet kary

- na podstawie art. 44 § 6 kk Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych

- zgodnie z tym przepisem, w razie skazania za przestępstwo polegające na naruszeniu zakazu wytwarzania, posiadania, obrotu, przesyłania, przenoszenia lub przewozu określonych przedmiotów, sąd może orzec, a w wypadkach przewidzianych w ustawie orzeka, ich przepadek.

- posiadanie bez zezwolenia przedmiotów wymienionych w pkt 3 wyroku jest zabronione, z tego powodu obowiązek ten był obligatoryjny

- na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa

- przedmioty wskazane w pkt 4 rozstrzygnięcia

		<p>służyły oskarżonemu do popełnienia przestępstwa, stąd orzeczenie ich przypadku było konieczne</p>
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5</p>	<p>Sąd zasądził od oskarżonego M. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie 180 złotych tytułem opłaty oraz 8206 złotych tytułem kosztów postępowania. Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, w tym przede wszystkim fakt, że osiąga on stały dochód z tytułu wykonywanej pracy zarobkowej.</p>	

8. PODPIS
